

Naczelny Sąd Administracyjny postanowieniem z 16 grudnia 2025 r. (sygn. II OZ 1922/25) oddalił zażalenie właścicieli nieruchomości na postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, który odmówił wstrzymania wykonania decyzji nakazującej rozbiórkę ogrodzenia. Orzeczenie to stanowi istotne przypomnienie zasad stosowania instytucji wstrzymania wykonania aktu administracyjnego w postępowaniu sądowoadministracyjnym.

Sprawa dotyczyła decyzji organów nadzoru budowlanego nakazującej całkowitą rozbiórkę ogrodzenia nieruchomości, w tym bramy, furtki i przęseł stalowych, wzniesionych bez wymaganego zgłoszenia, częściowo na działce drogowej stanowiącej fragment drogi gminnej. Skarżący, po wniesieniu skargi do WSA, złożyli wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji na podstawie art. 61 § 3 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

WSA odmówił wstrzymania wykonania decyzji, uznając, że wniosek nie został należycie uzasadniony. Zdaniem sądu skarżący nie wykazali bowiem, że wykonanie decyzji spowoduje niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody lub trudnych do odwrócenia skutków. Stanowisko to zostało w całości podzielone przez NSA. Naczelny Sąd Administracyjny podkreślił, że wstrzymanie wykonania aktu administracyjnego ma charakter wyjątkowy i stanowi odstępstwo od zasady, zgodnie z którą wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania decyzji. Ciężar uprawdopodobnienia przesłanek wskazanych w art. 61 § 3 p.p.s.a. spoczywa wyłącznie na wnioskodawcy.

NSA jednoznacznie wskazał, że sam fakt, iż decyzja dotyczy nakazu rozbiórki, nie uzasadnia automatycznie jej wstrzymania. Koszty rozbiórki oraz utrata obiektu są normalnymi konsekwencjami tego rodzaju decyzji i nie mogą same w sobie stanowić „znacznej szkody” w rozumieniu przepisów. Sąd zwrócił uwagę, że znaczna szkoda musi wykraczać poza typowe następstwa rozbiórki i może polegać m.in. na utracie płynności finansowej, zagrożeniu egzystencji strony lub konieczności zakończenia działalności zarobkowej. Dla jej oceny konieczne jest przedstawienie danych dotyczących sytuacji majątkowej wnioskodawców, czego w niniejszej sprawie ze strony skarżących zabrakło.

W odniesieniu do trudnych do odwrócenia skutków NSA wskazał, że część elementów ogrodzenia (brama, furtka, przęsła stalowe) nadaje się do ponownego wykorzystania, a zniszczenie fundamentów i słupów nie stanowi szkody o charakterze znacznym bez odniesienia do sytuacji finansowej strony.

Postanowienie NSA ma istotne znaczenie dla praktyki organów administracji i sądów, potwierdzając, że wnioski o wstrzymanie wykonania decyzji muszą być konkretne, należycie uzasadnione i poparte materiałem pozwalającym na ocenę rzeczywistych skutków wykonania decyzji.

Postanowienie NSA z 16 grudnia 2025 r. (sygn. II OZ 1922/25)

Źródło: [CBOSA](#)